

telser. Disse regler giver bl.a. offentligheden ret til at ride i disse skove.

Til nr. 14

Ændringsforslaget svarer til den nuværende regel i naturfredningslovens § 11, hvorefter både miljøministeren og amtsrådet kan nedlægge et foreløbigt forbud forud for rejsning af en fredningssag.

Til nr. 15

Ændringsforslaget svarer til den gældende naturfredningslovs § 3, stk. 1.

Til nr. 16, 17 og 18

I det foreliggende lovforslag er det et hovedprincip, at der kun skal være ét fredningsnævn i hvert amt. Denne ordning anses for at styrke fredningsnævnenes behandling af fredningssagerne.

Der kan imidlertid opstå situationer, hvor et fredningsnævn midlertidigt er særlig overbelastet på grund af flere større ressourcekrævende fredningssager, der rejses samtidig.

Ændringsforslaget tager højde for den situation, at der i perioder kan versere så mange fredningssager i et enkelt amt, at det for at sikre sagernes færdiggørelse inden for en rimelig tid kan være ønskeligt at lade formandsfunktionen i en eller flere sager udøve af formandens suppleant, som efter stk. 4 også skal være dommer. Den væsentligste arbejdsbyrde påhviler således dommeren, der sammen med sekretæren skal forberede sagen samt udforme selve afgørelsen. Formanden kan i denne forbindelse supplere nævnet med en ekstra sekretær.

Den foreslåede ændring af § 35, stk. 5, er en konsekvensrettelse heraf.

Den foreslåede ændring af § 35, stk. 8, skaber den fornødne hjemmel for miljøministeren til at bestemme, at formandens suppleant kan fungere som formand for fredningsnævnet under behandlingen af en fredningssag. Nævnets sammensætning er i øvrigt uændret. Herved kan den situation undgås, at der ophobes sager

i fredningsnævnet på grund af, at nævnet skal behandle flere meget store og særlig belastende fredningssager på én gang.

Til nr. 19

Ændringsforslaget giver mulighed for, at fredningsnævnene kan træffe beslutning om fredning af kystnære arealer på søterritoriet. Denne hjemmel forudsættes alene anvendt i tilfælde, hvor der i forbindelse med et fredningsinitiativ på land knytter sig en særlig interesse til at træffe fredningsbestemmelser for de tilstødende lavvandede marine områder. Fredningsnævnenes beslutninger om fredning på søterritoriet kan således kun ske som accessorium til samtidig fredning af landarealer. Det forudsættes endvidere, at der ikke ved en sådan ordning sker indgreb i relation til allerede eksisterende eller godkendte anlæg på søterritoriet, herunder bestående havneområder. Ændringsforslaget medfører ej heller begrænsninger i mulighederne for at gennemføre et offentligt anlægsarbejde i henhold til en anlægslov, idet loven har den virkning, at fredningen fortrænges.

Til nr. 20

Det følger af lovforslagets § 64, stk. 2, at amtsrådene har frihed til at sammensætte de grønne råd, så de opfylder de lokale behov. I bemærkningerne til § 64, stk. 2, er det dog angivet, at det må forudsættes, at jordbrugsorganisationer, Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet har sæde i rådene. Ved ændringsforslaget præciseres det, at rådene skal sammensættes således, at der tilstræbes en afbalanceret repræsentation fra henholdsvis erhvervsorganisationer og natur- og friluftorganisationer.

Til nr. 21

Ændringsforslaget er en konsekvens af, at ændringsforslaget til § 19 ændrer kirkebyggelinjens rækkevidde, således at denne gælder uanset zonestatus. Amtsrådet får dispensationskompetencen både i landzone, byzone og